

บทที่ 1

บทนำ

ในการเขียนโปรแกรมประยุกต์ (applications) เพื่อใช้ในงานควบคุมส่วนใหญ่ มักจะต้องมีการประมวลผลพร้อมกัน (concurrent process) ซึ่งมีความยุ่งยากและซับซ้อน ทั้งนี้เป็น เพราะในระบบประมวลผลพร้อมกันจะต้องมีโปรแกรมจัดการกับกระบวนการการทำงานต่างๆ ให้ทำงานพร้อมกันได้ และส่วนของการจัดสรรการใช้ทรัพยากร่วมนั้น เขียนโปรแกรมยาก เกิดความผิดพลาดได้ง่าย และโปรแกรมที่ได้มักจะต้องผูกพันกับชาร์ดแวร์นั้นๆ วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้จะเป็นการพัฒนาตัวแปลภาษาที่สามารถประมวลผลพร้อมกัน ที่เขียนโปรแกรมประยุกต์ได้ง่าย และไม่ผูกพันกับชาร์ดแวร์

ในการออกแบบภาษาต้นแบบเพื่อให้ผู้ใช้พัฒนาโปรแกรมประยุกต์ได้ง่าย จำเป็นจะต้องมีคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะสูง เพื่อใช้ในการแปลภาษาต้นแบบที่มีความ слับซับซ้อน แต่ในงานควบคุมอาจจะมีไมโครโปรเซสเซอร์ขนาดเล็ก ดังนั้นการแปลภาษายังคงแบ่งขั้นตอนการทำงานเป็นสองส่วนคือขั้นตอนการพัฒนาคอมไพล์เตอร์เพื่อแปลภาษาต้นแบบไปเป็นรหัสกลางที่ไม่ผูกพันกับชาร์ดแวร์ และในขั้นตอนพัฒนาอินเตอร์พรีเตอร์ที่สามารถประมวลผลรหัสกลางที่ได้จากขั้นตอนคอมไпал์เตอร์ และเนื่องจากรหัสกลางมีความซับซ้อนน้อยกว่าภาษาต้นแบบ ดังนั้น อินเตอร์พรีเตอร์จะมีขนาดเล็ก สามารถพัฒนาบนชาร์ดแวร์ต่างๆ ได้ง่าย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาความรู้ทางด้านตัวแปลภาษา และการประมวลผลพร้อมกัน เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตัวแปลภาษาที่สามารถประมวลผลพร้อมกัน โดยในงานวิจัยชิ้นนี้ มุ่งเน้นที่จะแสดงให้เห็นถึงวิธีการพัฒนาคอมไปลายเตอร์ (compiler) และ อินเตอร์พรีเตอร์ (interpreter) โดยละเอียด และจะแสดงเทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในการออกแบบและการพัฒนารันไทม์ เอนวิرونเมนต์ (runtime environment) เพื่อให้กระบวนการขยายกระบวนการสามารถทำงานพร้อมกัน

ผลที่ได้รับ

1. ออกรูปแบบภาษาต้นฉบับที่สามารถประมวลผลพร้อมกันได้ รวมทั้งออกแบบรหัส
กล่างที่สนับสนุนการประมวลผลแบบพร้อมกัน ซึ่งรหัสกล่างที่ได้นี้จะไม่ผูกพันกับ
ชาร์ดแวร์
2. แสดงขั้นตอนและวิธีการพัฒนาคอมไพล์เตอร์ เพื่อแปลภาษาต้นฉบับไปเป็นรหัส
กล่างโดยละเอียด
3. แสดงขั้นตอนและวิธีการพัฒนาอินเตอร์ฟรีเอนเตอร์ เพื่อประมวลผลรหัสกล่างที่ได้จาก
ข้อสอง เพื่อให้ประมวลผลพร้อมกันโดยละเอียด
4. ออกรูปแบบและพัฒนารันไทม์เมอนิเวอรอนเมนต์ ที่สามารถประมวลผลพร้อมกัน

โครงสร้างของวิทยานิพนธ์

บทที่สองจะอธิบายความแตกต่างระหว่างคอมไпал์เตอร์และอินเตอร์ฟรีเอนเตอร์ และทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนาตัวแปลงภาษา อันได้แก่การอธิบายภาษาสัมพันธ์ (syntax) ขั้นตอนการในการแปลภาษาได้แก่ เล็กซิกอลอนาไลเซอร์, ชินแทกอนาไลเซอร์ ชีแมนติกอนาไลเซอร์, โคดเจน เนอร์เรเตอร์ การแปลโดยวิธีเริกซ์ตามลำดับขั้น ในส่วนของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา อินเตอร์ฟรีเอนเตอร์เพื่อให้ประมวลผลพร้อมกันจะอธิบายถึงการจัดการกระบวนการเพื่อให้ทำงาน
พร้อมกัน เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการจัดลำดับงานแบบต่างๆ การประสานจังหวะกระบวนการ
และการติดต่อระหว่างกระบวนการ

บทที่สาม จะอธิบายถึงลักษณะของภาษาที่ได้ออกแบบขึ้น โดยอธิบายไวยากรณ์ของ
ภาษาเป้าหมายในรูปของแผนภาพไวยากรณ์ (syntax diagram) และอธิบายความหมาย
(semantics) ของภาษาในส่วนต่างๆ ได้แก่ ชนิดของข้อมูลตัวแปร ค่าคงที่ นิพจน์ สเตตเมนต์
ฟังก์ชัน กระบวนการ

บทที่สี่ จะแสดงขั้นตอนและวิธีการในการพัฒนาคอมไпал์เตอร์ เพื่อทำหน้าที่ในการแปล
ภาษาต้นแบบไปเป็นภาษาเป้าหมายซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ กีอิการอ่านโปรแกรมต้นฉบับโดยเล็กซิกอล
อนาไลเซอร์ (lexical analyser) การจัดเก็บข้อมูลในตารางสัญลักษณ์ การแปลนิพจน์ การแปล

สเตตเมนต์ การแปลพังก์ชัน และ กระบวนการ เพื่อแปลให้อยู่รูปของรหัสกลาง ซึ่งจะนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

ในบทที่ห้าจะอธิบายถึงการพัฒนาอินเตอร์พรีเตอร์ ซึ่งจะนำเอกสารรหัสกลางที่ได้จากคอมไฟเลอร์มาประมวลผล ในบทนี้จะอธิบายสภาพของหน่วยความจำในขณะการทำงาน อันประกอบด้วย เชกเม้นต์รหัส(code segment), เชกเม้นต์ข้อมูล(data segment) โดยกล่าวถึงการจัดพื้นที่รหัสกลางในเชกเม้นต์รหัส การจัดสรรหน่วยความจำให้กับตัวแปรต่างๆในเชกเม้นต์ข้อมูล และการทำงานของสแต็กในเชกเม้นต์สแต็ก (stack segment) การตรวจสอบสแต็กถ้าหากมีข้าความในสแต็กนี้จะกล่าวถึงการจัดสรรพื้นที่ให้กับกระบวนการและการจัดโครงสร้างข้อมูลให้กระบวนการ

ในบทที่หก เป็นการทดลองนำเอาตัวแปลภาษาที่สามารถทำงานพร้อมกัน มาใช้ในการแก้ปัญหาที่ได้สมมติขึ้นคือปัญหาในการขนส่ง ซึ่งปัญหานี้จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการประมวลผลพร้อมกันของกระบวนการต่างๆ และแสดงการเขียนโปรแกรมเพื่อให้กระบวนการต่างๆทำงานร่วมกันได้ พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับการเขียนโปรแกรมในส่วนของการประสานจังหวะด้วยภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาสำหรับการประมวลผลแบบพร้อมกัน และวัดประสิทธิภาพของอินเตอร์พรีเตอร์ในเรื่องความเร็วในการประมวลผล

บทสุดท้ายและเป็นข้อสรุปของการทดลองที่ได้ ในบทนี้ยังได้รวมปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน และได้เสนอข้อเสนอแนะต่างๆที่คาดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่นำงานวิจัยขึ้นนี้ไปใช้ประโยชน์หรือเพื่อทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องอื่นๆต่อไป